

er idag fra forskjellige Sider fremført Grunde imod en saadan Fremgangsmaade, men jeg maa bemærke, at jeg i dem ikke har fundet tilstrækkelig Anledning for mig til at fravige mine Anskuelse. Det er af et æret Medlem, der paa det Allerstærkeste har fraraadet det af os stillede Ændringsforslag, bemærket, at man netop ved Behandlingen af Finantsloven maatte søge at faae Loven saameget afskæftet efter de bestaaende Omstændigheder, som muligt, og dette har han anført som Beviis paa, at disse Regningsfeil burde rettes. Jeg skal tillade mig nu at overføre en saadan viftnok meget rigtig Regel paa andre Tilfælde i den foreliggende Finantslov og af disse blot udpege den factiske Omstændighed med Hensyn til Statsraadet. Dertil skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at Thinget iforgaars eenstemmig med 40 Stemmer vedtog § 16, som bevilger til Statsraadet 46,000 Rbd. efter det Underbilag, der findes i Finantsloven. Dette Underbilag er notorisk for alle Thingets Medlemmer ikke afskæftet efter de bestaaende Omstændigheder. Jeg finder, at, naar Reglen skulde gjøres gjældende, maatte den anvendes ogsaa paa dette. Naar man følger denne Tanke, vilde vel Følgen blive, at Finantsloven med de Rettelser, der da skeete, gif tilbage til Folkethinget, og dersom man nu kunde tænke sig, at en Forandring i Statsraadet maatte finde Sted, saa maatte den atter gaae tilbage til dette Thing, og hvorvidt dette kunde gaae, skal jeg lade ubørt. Hvad angaaer Rettelsten af de Feil, der foreligge, synes det mig ogsaa klart, at, dersom man rettede en af dem, og Landsthinget sendte Finantsloven tilbage til det andet Thing, og man da der skulde opdage yderligere Feil, saa maatte det blive en Selvfølge, at Loven atter gif tilbage til dette Thing, og saa fremdeles. Naar den ærede Landsthingsmand, der har meget tilraadet at optage Rettelsten af Feilene, har yttret, at det Characteristiske ved nærværende Tilfælde er, at man har seet Feilene, at, dersom man ikke havde seet dem, havde man ikke behøvet at bryde sig om dem, da ligger tildeels deri den Regel, at man skal see at lukke Dinene for Smaafeilene, for ikke at faae Vidtløstighed deraf, og det kan ogsaa være en Regel, man kan give det andet

Thing, for at undgaae den Ubehagelighed, jeg har antydnet; men, saavidt jeg veed, ere Dinene gaaede op for flere Feil, saa at det er temmelig sikkert, at, naar man vilde gjøre den Regel gjældende ved Behandlingen i det andet Thing, saa fik vi Loven igjen, og dette kan jeg umuligt befinde nyttigt eller indsee at være hensigtsmæssigt. Det er, forsaavidt jeg har forstaaet flere ærede Talere, blevet udpeget, at man vel skulde betænke Conseqventserne af at vedtage en Lov med disse Regningsfeil; men disse Conseqventser ere ikke bleve yderligere forklarede. Der er Ingen maaskee, der mere end jeg ønsker at erfare, hvilke Conseqventser det kunde medføre, og hvilke Farer der deraf kunde sthyde; thi ifald saadanne Farer kunne forklares og lægges frem, skulde jeg være meget betænkelig ved at gaae ind paa et Princip, som ikke kan gjøres gjældende i Fremtiden. Jeg lader derfor ganske ude af min Betragtning, hvad de øieblikkelige Forhold vilde medføre af Tidsspilde eller ikke, men holder mig ganske til det specielle Spørgsmaal, om det gaaer an at vedtage en Finantslov med nogle mindre væsentlige Regningsfeil, som man under Behandlingen har opdaget i Loven. Forsaavidt der er gjort en Sammenligning med et andet Lovforslag, som blev sendt tilbage til Folkethinget paa Grund af Rettelsten af et enkelt Ord, nemlig Rigsretsloven, saa vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at, saavidt jeg erindrer, var det Justitsministeren, som lagde Bægt paa, at dette Ord skulde rettes, da det havde en væsentlig Indflydelse, hvorimod vedkommende Minister idag har erklæret, at han aldeles ikke lægger nogen Bægt paa disse Rettelser. — Forsaavidt der af et æret Medlem er blevet stillet det Spørgsmaal til Udvalget, om hvorvidt man vilde finde sig foranlediget til at stille til Sagens 3die Behandling et Ændringsforslag med Hensyn til de 22,000 Rbd., som i nærværende Paragraph ere voterede til Anskaffelse af Afjutager o. s. v. til et 12pundigt Batteri, kan jeg naturligtvis ikke paatage mig at give noget Svar for Udvalget som Medlem af samme, men hvad min individuelle Anskuelse angaaer, saa troer jeg, at det viftnok vilde være meget nødvendigt ikke alene, at det oplyses, at der var fundet 10 Batterier i Rendsborg, men